

SPECIFICUL VALORIFICĂRII PRODUSELOR DE VÂNAT (MISTREȚ) DIN CADRUL ÎNTEPRINDERII PENTRU SILVICULTURĂ CĂLĂRAȘI

IGOR MOGÂLDEA

masterand, Facultatea Horticultură, UASM

În ultimii douăzeci de ani, pe plan mondial, se pune deja accentul pe dezvoltarea produselor forestiere altele decât lemnul, ca surse alternative de venit pentru micii întreprinzători și pentru familiile cu venituri mai mici care se ocupă cu exploatarea forestieră, considerându-se în același timp și un mijloc de dezvoltare a mediului rural.

Scopul prezentei lucrări constă în evidențierea dinamicii utilizării produselor de vânat (mistreț – *sus scrofa*) din cadrul Întreprinderii de stat pentru silvicultură Călărași, în baza materialelor prezentate de către angajații întreprinderii, în vederea elaborării și fundamentării măsurilor necesare de aplicat privind dezvoltarea acestui sector pentru viitor.

Obiectivul lucrării poate fi definit prin analiza datelor privind utilizarea produselor de vânat (mistreț – *sus scrofa*) din cadrul Întreprinderii de stat pentru silvicultură Călărași, stabilirea posibilităților de dezvoltare a acestui sector important în acumularea de resurse financiare necesare dezvoltării durabile a fondului forestier.

Lumea animală, ca un component de bază al biocenozelor naturale, joacă un rol important în menținerea echilibrului ecologic. Un șir de specii de animale servesc drept surse pentru obținerea unor materii prime industriale, medicinale, produselor alimentare și altor valori materiale, necesare pentru satisfacerea populației și ale economiei naționale, alte specii sunt utilizate în scopuri științifice, cultural-educative și estetice.

Pe teritoriul României și Republicii Moldova de azi, vânătoarea se practică din cele mai vechi timpuri. Urme ale vânătorii și ale oaselor animalelor vâdate în așezămintele din epoca de piatră, inscripțiile pe pietre de înmormântare sau picturile cu animale din peșteri demonstrează că oamenii s-au îndeletnicit cu vânatul de mii de ani. În perioada mezolitică, carnea sau craniile de animale erau folosite pentru fabricarea de bijuterii și situri de înmormântare, iar arcul a început să devină o unealtă comună de vânătoare pentru toate tipurile de vânat.

Astăzi, în Republica Moldova, *vânatul* este un bun public, indiferent de forma de proprietate asupra terenurilor în care acesta își exercită funcțiile sale ecobiologice. Este protejat de Stat prin setul de legi și acte normative. Dobândirea vânatului se permite numai în limitele termenilor stabiliți prin Lege pentru fiecare specie de vânat prin eliberarea autorizațiilor speciale de către autoritățile de resort.

Întreprinderea pentru Silvicultură Călărași administrează pădurile și terenurile forestiere din zona Codru, în centrul Podișului Central Moldovenesc. Administrativ se află în teritoriul raioanelor Călărași și parțial Strășeni și Orhei. Pădurile și terenurile constituente ale fondului forestier al Întreprinderii pentru Silvicultură Călărași, situate în limitele sus amintite sunt gospodărite prin intermediul a patru ocoale silvice: Hârjauca, Bravicea, Vărzărești și Călărași.

Media anuală a numărului de mistreți în cadrul Întreprinderii pentru Silvicultură Călărași pentru perioada 1993-2008 a constituit 33 mistreți. Cei mai mulți mistreți, mediu anual au fost estimați în Ocolul Silvic Bravicea și Ocolul Silvic Hârjauca, câte 10 mistreți ce constituie câte 30,3% din media anuală pe întreprindere. Cei mai mulți mistreți, 48 la număr, au fost identificați în anul 1995, ce depășește media anuală de 1,5 ori.

Conform gradului II și III de bonitate, integral pe Întreprinderea pentru Silvicultură Călărași, mistreții era indicat să fie răspândiți mediu anual, în limitele de la 319 până la 416 mistreți. În realitate, au fost estimați doar 33 mistreți, mediu anual, cu 286 mistreți mai puțin sau doar 10,3% din efectivul optim.

Conducător științific: conf.univ., dr. **Dionisie BOAGHIE**